

Το Περιφερειακό Δικαστήριο κάλεσε τον «αγνοούμενο» Αλοϊς Μπρούνερ να δώσει μέχρι τέλη Αυγούστου σημεία ζωής, αλλιώς θα θεωρηθεί επίσημα ως νεκρός.

Θάνατος του ναζιστή αρχιεγκληματία πολέμου έχει αναφερθεί αρκετές φορές τα τελευταία χρόνια και τώρα, με απόφαση του δικαστηρίου, κινούνται διαδικασίες για να επιβεβαιωθεί επίσημα ο θάνατος του Μπρούνερ, ο οποίος είχε γεννηθεί το 1912 στο Ρόρμπρουν της επαρχίας Γένερσντορφ στο σημερινό αυστριακό ομόσπονδο κρατίδιο Μπούργκενλαντ.

Ο ίδιος, υπήρξε το «δεξί χέρι» του Αδόλφου Άιχμαν, του διοργανωτή του Ολοκαυτώματος, και θεωρείται υπεύθυνος για τη μεταγωγή και την εκεί εξόντωση 130.000 Εβραίων στα γερμανοναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης, μεταξύ 1939 και 1945, έχοντας καταφέρει, μετά τον πόλεμο, να καταφύγει στη Συρία, όπου και φέρεται να ζούσε για πολλά χρόνια.

Ο Μπρούνερ εμφανίστηκε τελευταία φορά το 1999 και έκτοτε ο θάνατός του έχει αναφερθεί επανειλημμένα, με τα έτη 2009 και 2010 να θεωρούνται η πιθανή χρόνια θανάτου του, ενώ, τελευταία φορά, πριν από τέσσερα χρόνια ένα γαλλικό περιοδικό ανέφερε ότι πέθανε το 2001.

Όπως αναφέρεται από το αυστριακό υπουργείο Εσωτερικών, δεν υπάρχουν διαθέσιμα περαιτέρω ευρήματα ή παρατηρήσεις σε σχέση με τον Μπρούνερ από το 1999, αλλά, επίσημα εξακολουθεί να βρίσκεται στη λίστα των καταζητούμενων ναζιστών εγκληματιών πολέμου.

Η «πρόσκληση» από το Περιφερειακό Δικαστήριο «να δώσει σημεία ζωής» είναι πιθανώς το τελευταίο κεφάλαιο για να κλείσει οριστικά, μετά τον ερχόμενο Αύγουστο, η υπόθεση του καταζητούμενου ναζιστή αρχιεγκληματία πολέμου.

Ήδη τον Δεκέμβριο του 2014, όταν είχε ανακινηθεί το θέμα πιθανού θανάτου του, το αυστριακό υπουργείο Δικαιοσύνης ανακοίνωνε ότι «ενόσω δεν είναι σίγουρο ότι ο Άλοϊς Μπρούνερ είναι νεκρός, θα παραμένει στον κατάλογο των επικηρυγμένων ναζιστών εγκληματιών πολέμου», αντιδρώντας τότε σε δηλώσεις του Εφρέμ Ζούροφ, διευθυντή του «Κέντρου Σίμον Βίζενταλ», πως «ο Μπρούνερ έχει αποβιώσει ήδη το 2010 στη Συρία όπου ζούσε εδώ και δεκαετίες».

Όπως δήλωνε τότε ο Εφρέμ Ζούροφ -επικεφαλής του Κέντρου που φέρει το όνομα

του αποθανόντα το 2005 στη Βιέννη γνωστού ως «κυνηγός των ναζί» Σίμον Βίζενταλ- «ο Άλοϊς Μπρούνερ, ένας από τους πλέον καταζητούμενους ναζιστές εγκληματίες πολέμου, είναι κατά 99% νεκρός και, παρότι δεν μπορούμε να το αποδείξουμε, είμαστε σίγουροι ότι αυτό ισχύει».

Ο αυστριακής καταγωγής Μπρούνερ, μαζί με τον επίσης Αυστριακό αρχιεγκληματία πολέμου και γνωστό ως «Δόκτορ θάνατος» Άριμπερτ Χάιμ, είχαν επικηρυχθεί τον Ιούλιο του 2007 από το αυστριακό υπουργείο Δικαιοσύνης με το ποσό των 50.000 ευρώ έκαστος.

Ο γνωστός ως «Σφαγέας της Θεσσαλονίκης», Άλοϊς Μπρούνερ, κατηγορείτο για τη μεταγωγή σε γερμανοναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης και την εκεί θανάτωση δεκάδων χιλιάδων Εβραίων από την Ελλάδα, τη Γαλλία, την Ουγγαρία, τη Σλοβακία και την Αυστρία.

Ο Μπρούνερ ήταν ο στενότερος συνεργάτης του ναζιστή αρχιεγκληματία Άιχμαν στην αποκαλούμενη «Κεντρική υπηρεσία για εβραϊκή μετανάστευση» στη Βιέννη, της οποίας υπήρξε και ο ίδιος διευθυντής για αρκετό χρόνο και ήταν υπεύθυνος για τη μεταγωγή σε ναζιστικά στρατόπεδα εξόντωσης, μεταξύ άλλων, 44.000 Εβραίων από την Ελλάδα, 47.000 από την Αυστρία, 23.500 από τη Γαλλία και 14.000 από τη Σλοβακία.

Αν και δεν προσήχθη ποτέ στη Δικαιοσύνη, ο Μπρούνερ δικάστηκε και καταδικάστηκε σε θάνατο ερήμην το 1954 στη Γαλλία για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, ενώ γλίτωσε σε δύο απόπειρες κατά της ζωής του με παγιδευμένες επιστολές, χάνοντας ένα μάτι και τέσσερα από τα δάκτυλα του αριστερού του χεριού.

Σε σχέση με τον δεύτερο επικηρυγμένο στην Αυστρία, έπειτα από συντονισμένες γερmano-αμερικανικές έρευνες είχε ανακοινωθεί το Φεβρουάριο του 2009 ότι ο Άριμπερτ Χάιμ δεν βρισκόταν στη ζωή ήδη από το 1992 έχοντας αποβιώσει από καρκίνο του εντέρου στο Κάιρο, όπου φερόταν να ζούσε από τις αρχές της δεκαετίας του 1960 ως γιατρός με ψεύτικη ταυτότητα και να είχε προσχωρήσει στο Ισλάμ.

Σύμφωνα με την επικήρυξή του από το αυστριακό υπουργείο Δικαιοσύνης, ο Άριμπερτ Χάιμ, γεννημένος το 1914 στο Μπαντ Ράντκερσμπουργκ της νότιας Αυστρίας, κατηγορείτο για «τη δολοφονία με ειδική βαρβαρότητα, χιλιάδων κρατουμένων στο ναζιστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Μαουτχάουζεν», όπου ο ίδιος υπηρετούσε ως γιατρός από το 1941 μέχρι το τέλος του πολέμου και όπου 3.700 Έλληνες έχασαν τη ζωή τους στα κρεματόριά του.

Το «Κέντρο Σίμον Βίζενταλ» είχε ξεκινήσει ήδη το 2003 μια εκστρατεία για την ανακάλυψη των τελευταίων ναζιστών εγκληματιών πολέμου που βρίσκονταν ακόμη στη ζωή και κατοικούσαν στην Αυστρία, με καταχώριση σε εφημερίδες κειμένου με τίτλο «Οι δολοφόνοι βρίσκονται ανάμεσά μας».

Με εκείνο το κείμενο καλείτο ο πληθυσμός να βοηθήσει στην ανακάλυψη και

προσαγωγή σε δίκη ναζιστών εγκληματιών πολέμου που δεν είχαν ακόμη λογοδοτήσει στη Δικαιοσύνη, ωστόσο, οι πληροφορίες που είχαν συγκεντρωθεί τα επόμενα χρόνια στο πλαίσιο εκείνης της εκστρατείας με το όνομα «Επιχείρηση τελευταία ευκαιρία», υπήρξαν πενιχρές και χωρίς αξία.

Στην Αυστρία και στα πρώτα δέκα μεταπολεμικά χρόνια είχε ασκηθεί δίωξη κατά ναζιστών εγκληματιών πολέμου στο πλαίσιο των τότε «λαϊκών δικαστηρίων», και στη βάση του σχετικού νόμου είχαν καταδικαστεί τότε 13.000 άτομα, σε 43 από αυτά είχε επιβληθεί η θανατική ποινή, η οποία σε 30 περιπτώσεις εκτελέστηκε.

Μετά το 1955 και την αποχώρηση από την Αυστρία των στρατευμάτων των τεσσάρων συμμαχικών δυνάμεων (ΗΠΑ, Σοβιετικής Ένωσης, Γαλλίας και Βρετανίας) την απονομή δικαιοσύνης ανέλαβαν κανονικά ορκωτά δικαστήρια.

Στη δεκαετία του 1960 ερευνήθηκαν 51 περιπτώσεις προσώπων που ενέχονταν σε εγκλήματα στο στρατόπεδο συγκέντρωσης στο Άουσβιτς, και από αυτούς τέσσερις είχαν προσαχθεί σε δίκη το 1972 στην οποία τελικά αθωώθηκαν, ενώ η τελευταία προσαγωγή σε δίκη υπήρξε το 1975 και αφορούσε έναν δεσμοφύλακα του στρατοπέδου συγκέντρωσης στο Μαουτχάουζεν, ο οποίος επίσης αθωώθηκε.

ΠΗΓΗ: LIFO.gr, 8.3.2021